यस्मिन् क्षणे क्षणे राज्यमासीद्दोलामिवाश्रयत् ॥ १३० ॥
शिवशक्त्यादयोवीराः स्वामिकार्योज्झितासवः ।
यत्राभूवन् स्वसत्त्वस्य परीक्षाक्षणलाभिनः ॥ १३१ ॥
कुर्वतां स्वामिशत्रूणां दानमानप्रतिश्रवं ।
सत्त्वैकाग्र्यान्न ते यस्मादानुकूल्यमशिश्रयन् ॥ १३२ ॥
पिण्डस्पृहां परित्यज्याहंकृताः शिक्षिताः क्वचित् ।
तावन्न वीततमसः श्ववृत्तिमनुजीविनः ॥ १३३ ॥
कथञ्चिदथ निर्जित्य युवराजं महौजसं ।
प्राज्यः स्वविजयोङ्कारश्चक्रे शङ्करवर्मणा ॥ १३४ ॥
सम्राट् समरवर्माद्यैर्वितीर्णसमरोऽसकृत् ।
कीर्त्तिं श्रिया प्रणयिनीं लब्धयाधिविवेद सः ॥ १३५ ॥
अथ निर्जित्य दायादाल्लब्धा लक्ष्मीं क्षितीश्वरः ।
जिष्णुर्दिग्विजयं कर्तुं श्रीमानासीन्महोद्यमः ॥ १३६ ॥
तस्य कालबलाद्देशे प्रक्षीणजनसंपदि ।
लक्षाणि नवपत्तीनां द्वारान्निष्क्रमतोऽभवन् ॥ १३७ ॥
स्वपुरस्योपकण्ठेऽपि योऽभूत् कुण्ठितशासनः ।
स एव रत्नोत्तंसेषु राज्ञामाज्ञां न्यवेशयत् ॥ १३८ ॥
गच्छन्नाम्नायविच्छेदसंप्रदायः ककुब्जये ।
स्वप्रज्ञया समुन्नीतो राज्ञा शङ्करवर्मणा ॥ १३९ ॥